

Zprávy z farnosti

02/2004

Je zima. Sníh, mráz. Život, jakoby se někde schoval. Je to příležitost, najít si chvíli, zavřít oči, ztížit se. Co mi napadá? Co samo přichází? Jestliže nic, zůstávám dál v klidu. Mohu vyslovit krátkou modlitbu, spíš jenom krátký vzdech. Opět se ztíším. Myšlenka, která mě napadne, u té zůstanu. Snažím se pochopit, kde se vzala, s čím souvisí? Co mi Bůh chce touto myšlenkou říci? K čemu mě vyzývá? Co ode mne očekává? Připojují se další myšlenky. Nechám je na sebe volně navazovat. Z nich začíná vystupovat jedna myšlenka, která sílí. Je to ta původní a nebo zcela nová? Ta bude tou nosnou myšlenkou pro nejbližší budoucnost. Možná jen na jeden den, možná na týden. Třeba se bude později znovu objevovat.

Díky Pane, za tvé slovo. Zůstávej se mnou, provázej mne. Chci jít s Tebou. Díky, díky, díky.

Boží požehnání vyprošuje

P. František

Nový litoměřický biskup

6. ledna 2004 se v Brně konala tisková konference s P. Pavlem Posádem, který byl 24. prosince loňského roku papežem Janem Pavlem II. jmenován novým litoměřickým biskupem.

Pavel Posád se narodil 28. 6. 1953 v Budkově (okres Třebíč), nedávno tedy oslavil padesátiny. Kněžské svěcení přijal 26. 6. 1977 v Brně. Jako duchovní působil v řadě farností brněnské diecéze, např. v Drnholci, Pasohlávkách, Třešti, Růžené apod. Vzpomínají na něj také farníci v Brně-Židenicích a u sv. Tomáše, kde byl farářem od 1. 8. 1990 do 1. 8. 1993. Poté byl jmenován spirituálem Kněžského semináře v Olomouci, kde působil dosud.

Na biskupském stolci v Litoměřicích má vystřídat biskupa Josefa Koukla, který rovněž pochází z brněnské diecéze, konkrétně z Brna. Mons. Koukl má již 77 let; v 75 letech požádal v souladu s kanonickým právem o uvolnění z biskupské služby a možnost odejít na odpočinek.

Mezi současnými biskupy české a moravské církevní provincie je Pavel Posád již pátým rodákem z brněnské diecéze; dalšími jsou oba biskupové brněnští - Vojtěch Cikrle (Brno-Bosonohy) a Petr Esterka (Dolní Bojanovice), plzeňský biskup František Radkovský (Třešť) a již zmiňovaný Josef Koukl (Brno).

Litoměřická diecéze byla založena roku 1655 jako třetí na území dnešní České republiky po pražském a olomouckém arcibiskupství. Má celkem 437 farností, působí v ní 130 kněží. Podle sčítání lidu žije na území diecéze 1 300 000 obyvatel, z toho je cca 162 000 katolíků (tzn. cca 12,5 %). Hlavní patronkou je sv. Zdislava (narodila se v Křižanově na Českomoravské vysočině). Pavel Posád se stává v pořadí 19. litoměřickým sídelním biskupem. Jako biskupské heslo si zvolil slova Lukášova evangelia „Zajed' na hlubinu“ (Lk 5,4).

Biskupské svěcení přijme 28. února 2004 v 10:30 v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Biskupské svěcení přijme z rukou pražského arcibiskupa, kardinála Miloslava Vlka. Spolusvětiteli budou arcibiskup olomoucký, předseda České biskupské konference Jan Graubner a dosavadní litoměřický biskup Josef Koukl. Kázání pronese brněnský biskup Vojtěch Cikrle.

Podle stránek www.katolik.cz a Radio Vaticana.cz

Naši biskupové

1. biskup litoměřický

Maxmilián Rudolf svobodný pán Schleinitz (1655-1675). Narodil se roku 1605 ve Šluknově (Varnsdorfu?). Osvědčil se jako generální vikář kardinála Harracha. V roce 1637 se stal proboštem litoměřické kapituly. Velmi se zasloužil v jednáních o zřízení biskupství, k němuž došlo bulou papeže Alexandra VII. z 3. července 1655. Byl potvrzen jako první biskup a přijal svěcení v Římě 9. července 1655. Vystavěl novou katedrálu - založil dva nové kanonikáty - zasloužil se o rozkvět náboženského života vhodným organizačním rozčleněním. Byl literárně činný v oboru historie a dopisoval si s Balbínem. Zemřel 13. října 1675.

2. biskup litoměřický

Jaroslav Ignác hrabě Šternberk (1676-1709). Pocházel z holické větve Šternberků. Narodil se v roce 1643. Jako pasovský kanovník byl jmenován 22. června 1676 biskupem. Zakončil práce na katedrále vysvěcením 21. září 1681. Jeho největší stavbou byla nová biskupská rezidence podle návrhu Julia Broggia v letech 1689-1701. Za jeho episkopátu se však budují další kostely v Litoměřicích i v diecézi, kterou dal vedle sv. Štěpána pod ochranu sv. Felixe a sv. Viktorina. Zemřel 12. dubna 1709.

3. biskup litoměřický

Hugo František hrabě Königsegg a Rottenfels (1711-1720). Narodil se 7. května 1660 ve Vídni. Jako biskup papežem potvrzen r. 1710, svěcení přijal 7. července 1711 a až 11. října 1716 byl intronizován. Žil převážně mimo diecézi. Za něho se zpevňovaly základy katedrály, vybuďoval základy věže. Byly také založeny dva další kanonikáty. Zemřel v Bonnu 6. září 1720.

4. biskup litoměřický

Jan Adam hrabě Wratislaw z Mitrovic (1722-1733). Narodil se 20. května 1677. O roku 1711 byl biskupem královéhradeckým. V roce 1722 byl 3. května intronizován v Litoměřicích. Náboženskému životu za něho dalo silný impuls svatořečení sv. Jana Nepomuckého. Měl dobrý vztah ke kněžím, byl dobročinný k chudým a horlivě navštěvoval nemocné. V květnu 1733 byl jmenován pražským arcibiskupem, ale již 2. června 1733 zemřel.

5. biskup litoměřický

Mořic Adolf vévoda Sachsen-Zeits (1733-1759). Pocházel z kurfiřtské saské rodiny, narodil se 1. prosince 1702, byl protestant, konvertoval 22. března 1716. V roce 1731 se stal biskupem královéhradeckým, v roce 1733 pak biskupem litoměřickým. Jen zřídka se zdržoval v Litoměřicích, kde

správu vedli vynikající generální vikáři Bedřich Reintsch a Jan Václav Regner. V době sedmileté války se biskup uchýlil na křížovnické probošství v Hradišti u Znojma, kde 20. června 1759 zemřel.

6. biskup litoměřický

Emanuel Arnošt hrabě Valdštejn (1760-1789). Narodil se 17. července 1716 v Praze, studoval v Římě, byl kanovníkem u sv. Víta a 9 let českým kazatelem. V roce 1756 se stal světícím biskupem a generálním vikářem. Dne 20. března 1760 byl intronizován v Litoměřicích. V biskupské rezidenci založil velkou knihovnu, ve které uložil dva svazky nejstarší dnes rukopisné bible české. Zažil josefínské rušení klášterů, zemřel v Litoměřicích 7. prosince 1789.

7. biskup litoměřický

Ferdinand Kindermann rytíř ze Schulsteinu (1790-1801). Narodil se 27. listopadu 1740 v Království u Šluknova. Studoval v Zahání a v Praze. Z jeho působení je významná činnost jako faráře v Kaplicích. V roce 1774 byl povolán do Prahy a pověřen organisováním školství v Čechách. Za zásluhy o školství byl nobilitován v roce 1777.

8. biskup litoměřický

Václav Leopold Chlumčanský rytíř z Přestavlk (1802-1815). Narodil se 15. listopadu 1750 v Hořticích u Strakonic. Působil v Klášterci nad Ohří, Skorotcích, Děčíně, stal se kanovníkem u sv. Víta v Praze, kde posléze působil od roku 1795 jako světící biskup. V Litoměřicích byl intronizován (= uveden na biskupský stolec) 30. 6. 1802. Obnovil 4. 11. 1804 litoměřický seminář. V roce 1805 vysvětil na kněze Bernarda Bolzano, byl přítelem Jungmannovým. Dne 13. 5. 1815 povolán na arcibiskupský stolec v Praze a tam zemřel 14. června 1830.

9. biskup litoměřický

Josef František Hurdálek (1815-1823). Narodil se 6. listopadu 1747 v Náchodě, působil ve Vídni na Theresianum, v Hradci Králové, v Novém Městě nad Metují a od roku 1785 byl rektorem generálního semináře v Praze. V roce 1794 se stal kanovníkem v Litoměřicích, po smrti biskupa Kindermanna byl v roce 1802 kapitulním vikářem. V roce 1815 byl jmenován litoměřickým biskupem, svěcení přijal 18. 2. 1816. Rezignoval, dne 8. února 1823 se rozloučil s kněžstvem a odešel do Prahy, kde zemřel 27. prosince 1833.

10. biskup litoměřický

Vincenc Eduard Milde (1823-1832). Narodil se 11. května 1777 v Brně, působil ve Vídni na filozofické fakultě a napsal známou učebnici obecné pedagogiky. Biskupské svěcení přijal 13. července 1823. Jeho starostí

byl seminář a správa diecéze. Po devíti letech byl roku 1832 povolán na arcibiskupský stolec ve Vídni. Zemřel 14. 3. 1853 a podle testamentu bylo jeho srdce uloženo v litoměřické katedrále.

11. biskup litoměřický

Augustín Bartoloměj Hille (1832-1865). Narodil se 2. prosince 1786 ve Velkém Šenově u Šluknova. Působil ve Šluknově, od roku 1820 byl rektorem litoměřického kněžského semináře. Na biskupa vysvěcen 16. září 1832. Působil blahodárně skoro 33 let. Založil Mariánskou nemocnici v Litoměřicích v roce 1845, v roce 1850 chlapecký seminář nejdříve v Horní Polici, později v Bohosudově, ústav pro hluchoněmé v roce 1859, uvedl do Litoměřic a do více míst řeholní sestry. V roce 1843 začal s kněžskými exerciциemi a v roce 1855 s pravidelnými pastorálními konferencemi. Zemřel v pověsti svatosti 26. 4. 1865.

12. biskup litoměřický

Augustín Pavel Wahala (1866-1877). Narodil se 23. ledna 1802 v Palačově, farnost Starý Jičín, na kněze vysvěcen 22. 9. 1827, působil hlavně v Mohelnici. Biskupské svěcení přijal 8. dubna 1866 v Olomouci, intronizován 15. dubna 1866. Za něho zasedal 1. vatikánský koncil, po němž se vytvořila starokatolická církev zvláště ve Varnsdorfu. Zemřel 10. září 1877.

13. biskup litoměřický

Antonín Ludvík Frind (1879-1881). Narodil se 9. října 1823 v Lipové u Šluknova, působil ve Varnsdorfu, Litoměřicích, Chebu, byl kanovník u sv. Víta v Praze. Biskupské svěcení přijal 8. června a intronizován byl 22. června 1879. Byl vynikající církevní historik, zvláště autor 4 svazkových církevních dějin Čech. Vyvolal akci pro postavení věže u katedrály ke 200 letému výročí jejího posvěcení. Zemřel 18. října 1881.

14. biskup litoměřický

Emanuel Jan Schöbel (1882-1909). Narodil se 12. února 1824 v Radvanicích, farnost Verneřovice. Člen křížovnického řádu s červenou hvězdou, od 23. 1. 1879 velmistr. Biskupské svěcení přijal 6. 8. 1882 v Praze. V mladších letech byl literárně činný v oboru katechetiky, jako biskup napsal aktuální pastýřské listy zvl. o sociální otázce. Po dlouhém episkopátu zemřel stár 85 let dne 28. 11. 1909.

15. biskup litoměřický

Josef Gross (1910-1931). Narodil se 10. října 1866 v Přimdě. Po intenzivní kněžské činnosti, zvláště v Sokolově, byl jmenován biskupem v Litoměřicích, svěcen 22. 5. 1910 v Praze. Byl řečník, hudebník, ale především apoštol víry a hlasatel úcty k Srdci Ježíšovu a Eucharistii. Jeho duchovní

projevy zvláště k řeholnicím vyšly tiskem až posmrtně. Provedl také důkladnou opravu katedrály. Zemřel 20. ledna 1931.

16. biskup litoměřický

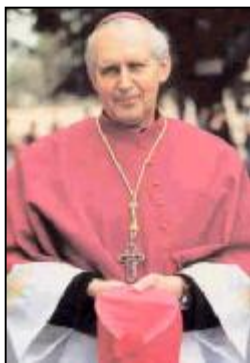
Antonín Alois Weber (1931-1947). Narodil se 24. října 1877 ve Vlčí Hoře, farnost Brtníky. Působil zvláště v Teplicích-Šanově a v Ústí nad Labem. Biskupské svěcení přijal 22. listopadu 1931 v Praze. Své heslo „Milosrdenství, pravda, spravedlnost a mír“ prověřil v těžké době 2. světové války. Byl otcem i českých diecezanů; znal dobře češtinu a rád mezi českým lidem uděloval svátost biřmování i svátost kněžství. Za něho byly postaveny kostely v 9 farnostech. Resignoval v roce 1947 a zemřel 12. září 1948.

17. biskup litoměřický

Štěpán kardinál Trochta (1947-1974). Narodil se 26. března 1905 ve Francově Lhotě na Valašsku. Vstoupil k saleziánům, na kněze byl vysvěcen 29. června 1932 v Turíně. Působil ve Fryštáku a později budoval salesiánské dílo v Ostravě a v Praze. Léta 1942-45 prožil v koncentračních táborech. Biskupské svěcení přijal v Praze 28. září 1947 a intronizován byl 23. listopadu 1947. Po mnoha létech ústraní se opět ujímá od roku 1968 pastoračního působení ve své diecézi. Své heslo „Činnost, oběť, láska“ zcela naplnil. Jako první z litoměřických biskupů se stal kardinálem 28. dubna 1969. Zemřel 6. dubna 1974.

18. biskup litoměřický

ThDr. Josef Koukl se narodil 8. listopadu 1926 v Brně. Mládí prožil v Břeclavi, kde byl jeho otec profesorem na gymnáziu. Vystudoval gymnázium v Brně, kde 1. července 1945 maturoval.

Od r. 1945 studoval v Praze teologickou fakultu, kterou absolvoval 31. května 1950, ale již 23. dubna 1950 byl vysvěcen na kněze u sv. Vojtěcha v Praze - Dejvicích. V červenci téhož roku odešel do Sokolova, kde působil jako kaplan. Vojenskou službu vykonával u tzv. PTP do roku 1953. Po skončení vojny vystřídal v kněžské službě několik farností. Od 1. března 1954 působil jako pomocný kněz u sv. Víta, v srpnu 1954 byl administrátorem ve farnosti Stodůlky a od 15. října 1958 do roku 1970 působil jako kněz v Kladrubech u Stříbra.

Od 17. listopadu 1970 místem jeho dalšího působení byly Litoměřice. Koukl se stal spirituálem zdejšího semináře. V březnu 1974 byl v Praze

promován na doktora teologie a od září 1974 začal učit v Litoměřicích morální teologii na fakultě již jako profesor a stal se kanovníkem kapituly u Všech svatých v Praze na Hradě. Dne 26. července 1989 byl jmenován sídelním biskupem litoměřickým a 27. srpna téhož roku v katedrále sv. Štěpána vysvěcen na biskupa.

19. biskup litoměřický

Mgr. Pavel Posád se narodil 28. 6. 1953 v Budkově, okr. Třebíč. Pokřtěn byl v kostele sv. Martina v Budkově 1. 7. téhož roku. Pochází ze sedmi sourozenců, nejstarší bratr zemřel ve věku dvou let. Rodiče pracovali v zemědělství.

Po ukončení Základní školy v Budkově pokračoval ve studiu na gymnáziu v Moravských Budějovicích. Po maturitě v roce 1972 studoval na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Praze, se sídlem v Litoměřicích. Absolutorium obdržel v roce 1977 a 26. 6. 1977 byl v Brně vysvěcen biskupem Josefem Vranou na kněze pro brněnskou diecézi.

Kněžskou službu vykonával po tři roky jako kaplan nejdříve v Pozořicích, potom v Brně - Židenicích a v Lomnici u Tišnova. Od roku 1980 působil jako farář v Ratíškovicích, okr. Hodonín. Po dvou letech byl na žádost tehdejší státní správy přeložen do pohraniční farnosti Drnholec, okr. Břeclav. V roce 1989 byl ustanoven duchovním správcem v Třešti.

Po pádu komunistické totality se stal farářem u sv. Tomáše v Brně. Po třech letech byl jmenován spirituálem olomouckého Arcibiskupského kněžského semináře, kde působí dosud.

Kromě výchovy bohoslovců se věnuje trvalé formaci kněží a stálých jáhnů brněnské diecéze. Vede duchovní cvičení laiků (exercicie). Jedenáct let byl členem kněžské rady. Je členem komise České biskupské konference pro kněžstvo.

Diecézním biskupem v Litoměřicích byl jmenován v poledne 24. prosince 2003, biskupské svěcení přijme v litoměřické katedrále sv. Štěpána 28. února 2004.

ze stránek biskupství litoměřického vybral R. S.

Drazí spolubratři, drazí věřící!

Zdravím vás na začátku nového roku Páně 2004 a chci se s vámi podělit o radost, kterou nám přinesly letošní vánoce. Jak už víte, byl právě na Štědrý den jmenován Svatým Otcem nový sídelní biskup naší diecéze. Je to

P. Mgr. Pavel Posád, kněz brněnské diecéze, nyní spirituál Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci. Mám z toho velikou radost. Vlastně se trochu opakuje historie: i já pocházím z brněnské diecéze jako on, i já byl dříve spirituálem kněžského semináře. On působil dříve jako kaplan ve farnosti sv. Tomáše v Brně, kam jsem i já patřil. Loňského roku slavil své padesátiny. Přijměte jej, prosím, s otevřenou náručí. Jistě bude vyhovovat i těm, které jsem já nedokázal oslovit a kteří si už dávno přáli nějakého jiného biskupa. Vždyť nikdo se nemůže zalíbit všem lidem.

Biskupské svěcení přijme P. Pavel v sobotu 28. února 2004 v 10:30 hodin v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Od okamžiku převzetí diecéze novým biskupem obraťte se, prosím, ve všech záležitostech výhradně na něho! Já nebudu ani v nejmenším zasahovat do jeho rozhodnutí.

Vám i jemu vyprošuji do Nového roku bohatství Boží milosti a ochranu naší Matky nebeské, stejně jako přímluvu sv. Pavla apoštola, křestního patrona našeho nového biskupa.

V Litoměřicích o Slavnosti Matky Boží, 1. ledna 2004

+ Josef Koucký

Nuncius pro Českou republiku

Arcibiskup Diego Causero byl v sobotu 10. ledna 2004 v poledne ve Vatikánu jmenován novým apoštolským nunciem pro Českou republiku.

Arcibiskupu Causerovi je 64 let a pochází z italského města Udine. V současné době působí ve funkci apoštolského nuncia v Sýrii. V předchozích letech byl nunciem v Čadu a ve Středoafričské republice.

Diego Causero se narodil 13. ledna 1940 v Moimacco (Udine, Itálie). Střední školu a humanistické obory studoval do roku 1959 při arcibiskupském semináři v Udine. Poté navštěvoval kurzy teologie na Papežské Gregoriánské univerzitě v Římě (1959–1964) a kurzy specializace v li-

turgii na Papežském liturgickém institutu Anselmianum v Římě (1964–1966). Dosáhl doktorátu teologie se specializací na liturgii.

Po krátké službě ve farnosti a v arcidiecézním semináři v Udine byl přijat do Papežské církevní akademie (1969–1973). Dosáhl licenciátu kanonického práva na Papežské Lateránské univerzitě.

V roce 1973 vstoupil do diplomatických služeb Svatého stolce, pracoval na nunciaturách v Nigérii (1973–1976), ve Španělsku (1976–1980), v Sýrii (1980–1984), v Austrálii (1984–1987) a působil jako vyslanec Svatého stolce u Spojených národů v Ženevě (1988–1991). V roce 1991 otevíral Apoštolskou nunciaturu v Albánii. 15. 12. 1992 byl Mons. Causero jmenován apoštolským nunciem v Čadu a 1. 2. 1993 také ve Středoafričské republice a v Republice Kongo (Brazzaville). 31. 3. 1999 se stal apoštolským nunciem v Sýrii.

Biskupské svěcení přijal Diego Causero 6. 1. 1993 z rukou papeže Jana Pavla II. Je gradským titulárním arcibiskupem. Kromě své rodné italštiny hovoří anglicky, francouzsky, španělsky a německy.

Novým apoštolským nunciem pro Českou republiku byl arcibiskup Causero jmenován v sobotu 10. 1. 2004 ve Vatikánu

Mezi 19 států, s nimiž Vatikán neudržuje žádné oficiální diplomatické vztahy, se řadí některé státy Arabského poloostrova (mj. Saúdská Arábie), dále státy východní Asie ovládané komunistickými totalitními režimy (mezi nimi Čínská lidová republika, Vietnam a Severní Korea) i některé ostrovní státy v Pacifiku.

Kromě toho je mimořádnou diplomatickou misí zastoupena Evropská unie a Suverénní řád maltézkých rytířů. Zvláštní statut má navíc velvyslanec Ruska a zástupce Palestinců.

<http://tisk.cirkev.cz>

Okénko do knihovny

časopis: Tarsicius
název: Zemřel pro své ministranty
z obsahu:

Je středa 30. července 2003. Ráno odjíždí asi padesát italských farníků autobusem na výlet k moři a nikdo netuší, že se brzy odehraje drama, o kterém bude druhý den mluvit nejen celá Itálie, ale i celý svět. Jede se na písčnou pláž nedaleko Termoli.

Brzy si již ministranti, pro které je výlet odměnou za vytrvalou službu u oltáře, hrají na pláži v místě, kde vlny v nekončícím rytmu omývají břeh a smáčí rozpálený písek. Najednou se zcela nečekaně přivalí jedna nezvykle velká vlna s takovou silou, že s sebou stáhne do moře desítku bezstarostně si hrajících dětí ve věku mezi 6 a 12 lety. Některým se podařilo dostat se na břeh, ale jiní, zatažení příliš daleko na moře, bezúspěšně zápasí se zpěňným živlem. Brzy se za nimi vrhají dvě mladé maminky.

Otec Stefano najednou vidí, že sedm z nich stále zůstává ve vlnách a topí se, včetně dvou záchránkyň. Je mu 44 let a je zkušený plavec. Ani si nesusundává kleriku a rychle se vrhá do vln. Plave jako o závod, a netuší, že plave ten poslední a nejdůležitější závod, na jehož konci ho čeká věnec nesmrtelnosti, který mu takto nečekaně připravil dobrý Pán. Postupně vytahuje z vody jednoho vyděšeného a kuckajícího ministranta za druhým, i dvě dospělé ženy. Rychle je zanechává na břehu a znovu a znovu zpět do vln. Najednou pociťuje u srdce svíravou bolest. Popadá dech. Ale ve vodě jsou ještě dva. Nemůže se rozmýšlet. Vrhá se znovu do vln a dává do toho všechno. Tmí se mu před očima, ale on sbírá všechny zbytky sil, aby neomdlel.

Konečně vytahuje na břeh i posledního. Ještě se ujišťuje: „Jsou opravdu všichni?“ Teprve když si je jistý, že všichni jeho farníci jsou mimo nebezpečí, vyslovuje ještě poslední slova: „Děti jsou všechny v pořádku, to je dobře, moc dobře,“ a jeho srdce, zasažené infarktem, se najednou zastavuje, a on vydechuje naposled.

Vyděšení malí ministranti i další farníci se zalykají slzami a nechápavě obklopují statné, ale nyní bezvládné tělo svého pana faráře, ležící na pláži. Je zhruba 11 hodin dopoledne. Přivolané záchranky odvezou všech sedm záchráněných do nemocnice. Nemají větší zdravotní problémy, jen jedna žena si pobude v nemocnici o trochu déle. Pro otce Stefana ale již nelze nic udělat.

Celá země bude druhý den obdivovat a zároveň oplakávat tohoto statečného mladého kněze, který neváhal naplnit svým jednáním evangelium, které hlásával a slavil u Kristova oltáře. V den jeho pohřbu se farní kostel v Bojanu naplnil do posledního místa, mnoho lidí stálo venku. Státní vlajka na budově radnice byla stažena na půl žerdi. Lidé na náměstí rozvinuli transparent se slovy: Otec Stefano – kněz – hrdina. Místní biskup připomněl truchlícím slova evangelia: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo dává život za své přátele.“

Den, který si Pán vyhlédl, aby P. Stefano svou lásku k němu a ke svěřeným ovečkám dosvědčil až do krajnosti, byla středa 30. července 2003.

Zapsal otec Jan Vyhňálek, vybrala M. J.

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

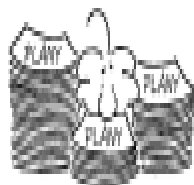

- „Kolik lidí pracuje u vás ve firmě?“ „S vedoucím dvacet pět.“ „Takže bez vedoucího dvacet čtyři, že?“ „Ne, bez vedoucího nepracuje nikdo.“

Farní rada

Zpráva z 1. zasedání Farní rady ze dne 11. 01. 2004

V neděli 11. ledna se sešla poprvé Farní rada v novém složení a to v plném počtu.

Program jednání:

- **prezentace všech členů nové FR**
Každý člen se krátce představil svým novým kolegům.
- **Volba zástupce a sekretáře**
Zástupcem předsedy FR byl, čtyřmi hlasy ze sedmi, zvolen Jiří Málek, sekretářem byla zvolena, třemi hlasy, Jaroslava Škodová.
- **Seznámení se se stanovami FR**
Předseda FR P. Fr. Jirásek seznámil farní radu se stanovami.
- **Určení data a četnosti setkávání FR**
Členové nové FR se rozhodli setkávat se jedenkrát měsíčně a to vždy druhou neděli v měsíci po večerní mši svaté v 18:45.
- **Návrh k zamyšlení do příštího setkání FR**
Jindřich Macoun navrhl promyslet si do příštího setkání „Jaký je můj úkol ve FR?“, „Proč jsem souhlasil s tím, že jsem byl navržen do FR?“

Příští setkání FR se bude konat mimořádně 01. 02. 2004 v 18:45 na faře v Děčíně IV. Svě připomínky, náměty, ... máte možnost vhadzovat do připravené krabice vzadu v kostele, můžete je též dát osobně jednotlivým členům farní rady, poslat e-mailem na faru (rkf.dc.podmokly@seznam.cz) nebo zaslat poštou (obálku označte napsáním FARNÍ RADA). Nebojte se vyjádřit svůj názor. Děkujeme za vaši spolupráci.

Zapsala J. Škodová

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Jiří Málek	Místopředseda
Jaroslava Škodová	Zapisovatelka
Milada Altnerová	Člen
Lukáš Herich	Člen
Jindřich Macoun	Člen
Rudolf Sticha	Člen

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

- Malý kluk jezdí na kole bez držení řídítek a říká tatínkovi: „Tati, já jezdím bez držení!“ A když jede nazpět, volá na tatínka. „Tatííí, tatííí, já ježdím bež žubů!!!“
- Zubař sděluje pacientovi: „Ty zuby musí ven ...“ „Tak jo, pane doktore,“ odpovídá pacient a zvedá se z křesla, „a já jdu pro jistotu s nimi!“

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2004		1. února	7. března	4. dubna
2. května	6. června	4. července	1. srpna	5. září
3. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:37	Dolní Žleb	14:55	17:17	18:34
Čertova Voda	13:18	14:47	Čertova Voda	15:00	17:22	18:39
Dolní Žleb	13:23	14:52	Děčín hlavní nádr.	15:10	17:32	18:49

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2003	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 776 Kč	1 826 Kč	2 127 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
Květen	6 916 Kč	1 658 Kč	2 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	8 439 Kč	1 827 Kč	0 Kč	
Červenec	6 894 Kč	1 310 Kč	0 Kč	
Srpen	9 202 Kč	1 117 Kč	0 Kč	
Září	8 490 Kč	1 794 Kč	2 000 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	11 276 Kč	2 589 Kč	6 320 Kč	Na misie
Listopad	8 378 Kč	1 681 Kč	2 500 Kč	Bible pro Kubu
Prosinec	10 071 Kč	4 472 Kč	1 400 Kč	Na diecézi
Součet	101 470 Kč	24 897 Kč	24 347 Kč	

Credo

... **VŠEMOHOUCÍHO** ... (5. pokračování)

Představte si, že jste někde obklopeni jenom věcmi, velmi dokonalými, věcmi velice bezpečnými ... jste ve velmi dobře zařízeném bytě, všechno tam funguje. Ty věci vám neublíží, jsou naprosto v pořádku ... bude vám tam něco chybět? Nu, za chvíli vám tam bude chybět živý člověk, živý protějšek. Věci vám mohou být milé, můžeme si na ně zvyknout, můžeme je mít i svým způsobem rádi, ale věci nemohou v žádném případě milovat nás. Na to potřebujeme člověka, protože jen druhý člověk nás může milovat, ale může nám také pořádně ublížit - to jedno s druhým!

Kdyby Bůh chtěl takového člověka, který by nebyl schopen jednat zle, pak by musel stvořit automat na dobro. Automat seřízený na konání dobra - ale nikdy by to nebyla živá bytost. Jakmile chtěl Bůh protějšek, který by ho miloval, pak musel také připustit, že třeba jej bude také nenávidět. Jakmile je člověk schopen milovat Boha, pak je schopen i milovat lidi. Ale pak je schopen také je nenávidět.

A tak tedy shrnuto: Jestliže chtěl Bůh svobodnou bytost, která by byla schopna ho milovat, dal nám tím také možnost tuto svobodu zneužít a dělat zlo. A tady je také první vysvětlení, proč je zlo na světě a proč se na něj Bůh může dívat; protože kdyby Bůh chtěl toto zlo zlikvidovat, musel by zlikvi-

dovat nás jako svobodné bytosti. Buď tím, že by nás zcela zahladil (pak bychom ani nemohli dělat zlo, ani milovat), nebo tím, že by z nás udělal automaty na dobro (ale pak bychom také nebyli schopni milovat, dělali bychom jenom to, na co jsme naprogramováni - a to také není láska). V lásce právě vnímáme tohle svobodné rozhodnutí. Žijete mezi stovkou lidí a jeden nebo jedna z nich se rozhodne vás milovat. A to je to, co člověka dělá šťastným, když se ten druhý rozhodne. Když někdo druhý někoho donutí, aby na vás byl hodný, není to nic. Je to sice dobré, ale to člověku nestačí.

My jsme však postaveni před fakt, že lidstvo, tak jak žije, svou svobodu spíše zneužívá. Je tím Boží dobrota zmařena?

Ted' uděláme velký skok, protože o tom budeme mluvit v dalších pokračováních. Bůh udělal svou všemohoucnost v obou směrech: udělal člověka svobodného a chce pro něj dobro. Proto udělal tu nepochopitelnou věc: dal svého Syna, který za nás zemřel - uskutečnil vykoupení. Ponechal člověku svobodu a dal možnost, aby přes všechno selhání dovedl svou svobodu k naplnění, k Bohu. Jak to Bůh udělal, o tom budeme ještě mluvit. Ted' se jen zadívejme na ten závěr.

Bůh totiž věci tady na zemi nechává běžet tímto způsobem, s využitím naší svobody. A tedy dokud bude tento svět existovat, bude v něm zcela určitě existovat i zlo, protože člověk bude mít možnost se rozhodnout špatně, bude této možnosti využívat. A všechny tyto chyby přinesou bolesti.

Bůh nikde neříká, že toto zlikviduje. Bůh nikde neříká, že nám zařídí ráj na zemi. Jestliže nám slibuje něco, co bude bez chyb, co nebude ohroženo špatným užitím svobody, pak až potom, po Kristově druhém příchodu. Je to snad nejlépe vystiženo ve 21. kapitole Janova Zjevení.

Zj 21, 1 - 4

Kdyby nám tohle Bůh sliboval po určité lhůtě, kdyby řekl: „Ještě tisíc let to musíte vydržet, a pak to přijde,“ bylo by to nedůvěryhodné a vypadalo by to jako laciná útěcha. Ale tohle všechno je plod Kristova vykoupení, a to je důležité. Že přijde nové nebe a nová země, že to všechno bude zabydleno lidmi, vykoupenými a proměněnými, to je možné jen proto, že Kristus uskutečnil celý akt spásy. A proto to není fantazie. Můžeme si nechat proběhnout hlavou evangelium o utrpení, smrti a vzkříšení Kristově - a na tom to stojí.

Toto je tedy první bod, jak můžeme začít chápat Boží všemohoucnost. Ono je toho ještě víc: vidíme-li Boha jako Stvořitele, jako původce všeho, to je také projev jeho všemoci. Speciální kapitolou, k níž se ještě vrátíme, je odpuštění, další projev Boží všemohoucnosti.

Ale nejhlubší, nejjobsažnější a přitom přesto nejhůře chápaným vysvětlením Boží všemohoucnosti je Kristus. Ukazuje nám to počátek Janova evangelia.

J 1, 1 - 5

Bůh se vyjádřil svým slovem - Kristem. Toto sebevyjádření Boha vešlo do světa. „To světlo svítí ve tmě a tma ho nepohltila.“ Tento Boží život není zlem uhašen. Jestliže je Kristus sebevyjádřením Boha, pak je také sebevyjádřením všemoci. To se tedy budeme snažit pochopit, že odpuštění a Ježíš Kristus jsou vysvětlením Boží všemohoucnosti.

Dokud neporozumíme Kristu, nemůžeme porozumět všemohoucnosti Boží (tahle věta je moc důležitá). Dnes, po Kristu, nemůžeme porozumět Božím vlastnostem a tedy ani všemohoucnosti, nedíváme-li se na Krista. Na něm to musíme pochopit. On nám vysvětluje nejplněji, co je to všemohoucí Bůh.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Středoevropské dny

1. února 2004 11:00 neděle Jablonné v Podještědí poutní bazilika sv. Vavřince a sv. Zdislavy - německá bohoslužba.

7. února 2004 sobota Velehrad - děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání, arcidiecéze olomoucká.

7. února 2004 15:00 sobota Hluboké Mašůvky u Znojma - německá mše sv., diecéze brněnská.

7. února 2004 17:00 sobota Hluboké Mašůvky u Znojma - česká mše sv., diecéze brněnská.

7. února 2004 16:00 sobota Hluboké Mašůvky u Znojma - Hromnice: setkání u Lurdské jeskyně, diecéze brněnská.

21. února 2004 sobota Olomouc katedrála - děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání, arcidiecéze olomoucká.

22. února 2004 neděle - při všech nedělních bohoslužbách se představí katolická církev v Chorvatsku a společně s ostatními účastnickými zeměmi jí věnujeme svou modlitbu.

únor 04 Vídeň - výstava v rámci aktivit k usmíření rakouské a moravské seniorské generace, Centrum pro rodinu a sociální péči Brno a Pastoralamt Erzdiocese Wien.

Více na adrese <http://katdny.cirkev.cz>

Interview

„Nuže, pojď dál,“ řekla. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem.

Usmála se a odpověděla: „Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Odpověděla: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jakoby nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili.“

Vzala mne za ruce a chvíli jsme mlčeli. Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěla jako rodič naučit své děti?“

Usmála se a odpověděla: „Chci, aby poznali, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druzí milovali. Chci, aby poznali, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají. Chci, aby poznali, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní. Chci, aby poznali, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně. Chci, aby poznali, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví. Chci, aby se naučili odpouštět, odpouštět skutkem. Chci, aby věděli, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale kteří nevědí, jak své city vyjádřit. Chci, aby poznali, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád. Chci, aby poznali, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druzí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Její přítomnosti. Pak jsem Jí poděkoval, že si na mne udělala čas. Poděkoval jsem Jí za všechno, co pro mne i ostatní dělá. Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

přišlo poštou ..., R. S.

- Povídá žena manželovi: „Co si náš syn nechal dát ten kroužek do nosu, tak je ráno mnohem jednodušší dostat ho z postele.“
- Tři kluci se na hřišti hádají: „Můj strýček je farář a lidé mu říkají“ důstojnosti!“ „No a?“ odpoví druhý, „můj strýček je kardinál a všichni ho oslovují“ eminence!“ „To nic není“, trumfuje je třetí: „Můj tatínek je tak tlustý, že když jde po náměstí, všichni říkají: Pane Bože!“

• Na faru přišla rázná dáma a hned: „Pane faráři, musíte nás rozvést!“ „Cože?“ nechápal kněz. „No rozvést, my už to spolu nevydržíme!“ vysvětlovala rázná dáma. „Aha,“ chytil pŕdu pod nohama kněz, „ale to přece nejde, manželství je nerozlučitelné, však jste si to slíbili, dokud vás smrt nerozdělí.“ „Jaképak slíbili neslíbili, když jste nás sezdal, musíte nás i rozvést. A vůbec, my si to klidně zaplatíme!“ trvala na svém dáma. „Hm ...“ zamyslel se kněz, „no, přijďte zítra, ono to nejde tak nahonem, na svatbu jste se přece také připravovali, pěkně se oblečte, nějak to zkusíme.“ Dáma spokojeně odešla domů a druhého dne připlula na faru v róbě a v doprovodu okravatovaného manžela. Kněz je přivítal, vzal kropáč, rozmáchl se ... a bim dámu po hlavě! A bim pána! A znova dámu, a znova pána ... . „Co to děláte?!“ vzpamatovala se po chvíli ze šoku dáma. „No vždyť jsem říkal - dokud vás smrt nerozdělí ...“

IV. Generalkongress

V sobotu 24. ledna 2004 se konalo v Německu IV. mezinárodní setkání knězů z Jižní Ameriky, Afriky a Evropy. Něco z tohoto setkání bylo řečeno hned v neděli 25. ledna večer na naší faře. Možná se podaří do příštího čísla zařadit několik řádků. Dnes alespoň „důkazní“ materiál - doličné fotografie:

P. František Jirásek se dvěma přáteli z Burundi

spodní řada, 5. zleva ...

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S. a dalších informátorů

F Filipov 13. ledna 2004 - I letos jsme měli možnost společně navštívit poutní slavnost v basilice minor ve Filipově. Objednaný autobus již tradičně nabral poutníky na Husově nám., u brány, dále v Březinách, Benešově i České Kamenici. Cestou nechyběly desátky růžence, ani chvilka ticha pro osobní rozjímání. Počasí bylo přívětivé, silnice sjízdné. V basilice lidí tak „akorát“, kněží plný presbytář - obojí české a německé národnosti. Náš pan biskup Josef Koukl, pro něhož to byla poslední pouť ve funkci biskupa, ve mě zanechal hluboký zážitek z kázání, ke kterému se vracím. O zázraku v „Káni galilejské“ jsem za život slyšel již hodně promluv, ale tato „Filipovská“ byla naprosto jiná, plná nových pohledů, s přehledem přednesená a navíc, jak je již u našeho biskupa tradicí, s plynulým přechodem do německého jazyka. Na závěr pan biskup oznámil, že pravděpodobně za rok zde bude stát nový litoměřický biskup, který bude 28. února v Litoměřicích vysvěcen. (R.S.)

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R. S.

- *Starosti*
Mt 6, 19-34.
- *Domýšlivost*
Lk 18, 9-14.
- *Moudrost a počítlost*
Mt 7, 24-27.
- *Převrácenost srdce*
Mk 7, 21-23; Mt 15, 17-20.

Vyučování náboženství na naší faře

den	od do	věk	vyučující
úterý	14:45-15:30	13 let	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	5-7 let	Andrea Krumpolcová
středa	15:00-16:00	10-14 let	Soňa Šenková
čtvrtek	15:00-16:00	10-14 let	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIE

2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
25. Popeleční středa - den přísného postu

Významné dny

11. Světový den nemocných
22. Celosvětový svátek skautek

Výroční dny biskupů

14. 2. Kard. Vlk jmenován biskupem (1990)
Mons. Cikrle jmenován biskupem (1990)
19. 2. Mons Herbst jmenován tit. biskupem (2002)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každá 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každá 2. a 4. sobota, kostel Bynov - setkání u kytary
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílové

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa v 17:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	06:45	
Úterý		17:00
Středa	06:45	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov *)

*) mše sv. 1., 3. a 5. So; bohoslužba slova 2. a 4. So.

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 02. 2004, před 1. nedělí v březnu ☩

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)